

Макар, че това нападение бе за очакване, Иоан Асен не допушаше, че крал Андрея ще се вслуша в навъскванията на папата. Нима беше възможно бащата на жена му да го нападне без причина, без повод, без никакво предизвикателство? Нима щеше да се повтори веро^мството на кир Тодор? Не се ли бояха венгрите от една втора Клокотница?

Ала все пак шпйтът от 1230 година не бе забравен. Севастократор Александър ходи зад Истъра и си осигури помощта на княз Иона.

10.

Думите на Василий се изпълниха.

Положението бе страшно.

Отвсякъде се надигаха тъмните сили на умразата и завистта, за да разрушат великото дело на мир и обич, което бе съградил Асен.

С грозна сила нахлуха внезапно пълчищата на венгрите. Заеха Белград и Браничево, опустошиха и разбиха градове и села, навлязоха още по на запад, обсадиха Бдин. Севастократор Александър очакваше пристигането на обещаната куманска конница. Ала тя се баваше. Защото по същото време в Кумания бяха нахлули други венгерски пълчища, под водачеството на кралския брат Калман. Тогава Александър събра нови подкрепления от войските, които бе оставил да пазят границата и се отправи към лагера на венгрите.

А в това време папа Григорий правеше всичко, което бе по силите му, за да увеличи враговете на българския цар.

Водеше преговори с Никея за съединяването на източната и западната църкви, подканваше Стефан Радослав да нападне България, изпращаше пари на Бриен да събира огромна рат против Асена, за да настъпи от юг в помощ на венгрите. Веднага щом научи за нахлуването на Бела и пълчищата му в Белград и Браничево, Григорий изпрати повеля на чанадския митрополит във Венгрия и на началника на доминиканския орден в Полша, да напомнят на българските митрополити в Белград и Браничево, че трябва да се ^{вм}върнат ^{та} в уния с римската еклезия и с